

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Țurcan Constantin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Țurcan Constantin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.01.2020 - 27.03.2020 (prima instanță);
2. 14.05.2020 - 30.06.2020 (instanța de apel);
3. 22.08.2020 - 08.02.2021 (instanța de recurs ordinar).
4. 10.03.2021 - 18.05.2021 (instanța de apel);
5. 12.07.2021 - 10.11.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27 martie 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Țurcan Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Curararu Nicolai, fiind dispusă încasarea din contul lui Țurcan Constantin suma de 1404,00 lei, în calitate de prejudiciu material.

De asemenea, a fost admisă integral solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Țurcan Constantin a cheltuielilor judiciare, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Țurcan Constantin în beneficiul statului suma de 576,00 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Țurcan Constantin la data de 25 decembrie 2018, în jurul orei 19:10, intenționat, cu scopul violării domiciliului, fără acordul și împotriva voinței, a pătruns în gospodăria lui Curararu Nicolai, situată în s. xxxxx, r-nul xxxxxx, iar la cerințele ultimului de a părăsi gospodăria, a refuzat.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, având în mână un obiect din lemn, i-a aplicat lui Curararu Nicolai o lovitură în regiunea stângă a capului, cauzându-i traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză pe frunte, pe stânga, edem pe parcursul articulației umărului drept și partea dorsală a mâinii drepte, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201827P0504 din 26 decembrie 2018 se califică ca vătămare corporală ușoară, condiționând dereglarea sănătății de scurtă durată.

Prima instanța a calificat acțiunile inculpatului Țurcan Constantin în baza art.179 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi: violare de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de a o părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Dulgher Dumitru în numele părții vătămate Curararu Nicolae, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Țurcan Constantin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, și condamnat la o pedeapsă mai aspră, cu închisoarea.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță formal a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei și greșit a individualizat pedeapsa aplicată în raport cu prevederile art.75 Cod penal.

- prima instanță a ignorat faptul că inculpatul Țurcan Constantin anterior a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni grave;

- Țurcan Constantin fiind eliberat la 12.09.2018 din penitenciar, ulterior condamnării la 17 ani închisoare, după o perioadă nu mai mare de 3 luni a comis infracțiunea în stare de recidivă. Respectiv, prima instanță nu a luat în considerare starea de recidivă. Or, anume acest fapt demonstrează incontestabil, că inculpatul Țurcan Constantin, anterior fiind condamnat, nu s-a corectat și resocializat, iar pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni;

- la pronunțarea sentinței prima instanță nu a luat în considerare circumstanța agravantă prezentă în acțiunile inculpatului prevăzută de art. 77 alin. (1) Cod penal, conform căreia la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe agravante: a) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

2.2. Procuror, care a declarat apel suplimentar și a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Țurcan Constantin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- potrivit revendicării, Țurcan Constantin anterior a fost condamnat în baza art. 88, 89 Cod penal - redacția din 1961, art. 84 Cod penal, la 17 ani închisoare, fiind eliberat din penitenciar pe data de 12.09.2018, iar pe data de 25.12.2018, a săvârșit infracțiunea din prezenta speță, astfel fiind prezentă starea de recidivă, iar la stabilirea pedepsei urmează să se țină cont de acest aspect;

- prima instanță urma să ia în considerare și faptul că acesta a fost supus și răspunderii contravenționale în anul 2019, și nu în ultimul rând de circumstanțele comiterii infracțiunii și anume lovirea părții vătămate cu un obiect de lemn cu vătămarea corporală ușoară a părții vătămate. După eliberarea inculpatului din penitenciar acesta urma să aibă un comportament ireproșabil însă nu a stat pe calea corijării continuând să săvârșească infracțiuni.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, apelul declarat de procuror a fost respins ca tardiv, iar apelul declarat de avocat în numele părții vătămate a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță condamându-l pe Țurcan Constantin în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit ultimului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore, iar careva temeuri de a considera pedeapsa stabilită ca fiind prea blândă, instanța de apel nu a identificat.

Instanța de apel a menționat că la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Țurcan Constantin, prima instanță corect a ținut cont de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, de urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care nu se află la prima abatere de la legea penală (f.d. 111), însă a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește sincer în cele comise, de atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, ajungând corect la concluzia că, corectarea și reeducarea lui Țurcan Constantin este posibilă fără privarea de libertate a acestuia.

Cu referire la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a conchis că acesta urmează a fi respins ca tardiv, din motiv că a fost depus cu omiterea

termenului prevăzut de art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, iar în susținerea soluției sale, instanța de apel a menționat că sentința primei instanțe a fost pronunțată integral la data de 27 martie 2020, iar acuzatorul de stat a atacat sentința, cu omiterea termenului de atac din motive neîntemeiate, declarând apel doar la data de 02 iunie 2020 (f.d. 190, vol. I).

4. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel greșit a respins apelul procurorului ca fiind tardiv, or aceasta nu a luat în considerare faptul că sentința a fost contestată de către avocatul părții vătămate din blândețea pedepsei, iar procurorul participant în instanța de apel a considerat apelul dat întemeiat și l-a însușit prin depunerea unui apel suplimentar în condițiile prevederilor art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, întrunind toate condițiile stabilite de lege;

- în Procuratura de circumscripție Bălți, citația pentru participare în ședința de judecată din 02 iunie 2020 la Curtea de Apel Bălți cu copia apelului depus de către avocatul Dulgher Dumitru în numele părții vătămate Curararu Nicolai, a fost înregistrată în cancelaria la data de 26 mai 2020, prin urmare, cu respectarea termenului de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, în temeiul art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul Pasat Liliana a depus un apel suplimentar în cancelaria Curții de Apel Bălți la data de 02 iunie 2020, respectând întocmai termenul de declarare a apelului suplimentar.

4.2. Partea vătămată Curararu Nicolae, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare, invocând în argumentare aceleași motive ca și în cererea de apel, descrise la pct. 2.1 a prezentei decizii.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate și casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că prin respingerea apelului declarat de către procuror ca fiind tardiv, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale supra expuse, din moment ce a apreciat cererea procurorului ca fiind apel separat și nu suplimentar, or, legislatorul a stabilit exhaustiv condițiile și circumstanțele în care procurorul poate exercita calea de atac apelul, prin extinderea termenului general stabilit la art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult s-a notat că decizia contestată nu conține o motivare factologică sub aspectul neaplicării prevederilor art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, cu toate că cererea de apel a fost fundamentată anume în temeiul acestei norme, așa cum rezultă expres din conținutul ei (f.d. 190, vol. I).

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința primei instanțe în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Țurcan Constantin recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 88 alin. (3) Cod penal, a fost inclus în termenul de pedeapsă de 2 ani închisoare, termenul muncii neremunerate în folosul comunității de 160 (ore, ceea ce constituie 40 de zile, ca fiind executate.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită (viața și sănătatea persoanei), natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia, în rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă.

Instanța de apel a indicat că infracțiunea comisă de inculpatul Țurcan Constantin este una mai puțin gravă, prin infracțiunea săvârșită, inculpatul Țurcan Constantin a atentat atât la relațiile sociale privitoare la dreptul la inviolabilitatea domiciliului, cât și asupra relațiilor sociale referitoare la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Cu referire la personalitatea inculpatului Țurcan Constantin, instanța de apel a reținut prezența circumstanței atenuante - căința sinceră a inculpatului, care a recunoscut pe deplin vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, acceptând examinarea cauzei penale în corespundere cu procedura stabilită de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a luat în considerare că inculpatul Țurcan Constantin nu este la prima încălcare a legii penale, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Camenca din 29.04.2004, pentru săvârșirea unor infracțiuni excepțional de grave, la pedeapsa închisorii pe un termen de 17 ani (f.d. 111, Vol. I), iar la data comiterii infracțiunii avea antecedent penal nestins, prin urmare acesta se afla în stare de recidivă.

În acest context, instanța de apel a conchis că pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, aplicată lui Țurcan Constantin prin sentința primei instanțe, este una prea blândă în raport cu cumulul circumstanțelor ce vizează gravitatea faptei săvârșite și personalitatea făptuitorului. Or, fiind anterior condamnat la pedeapsă privativă de libertate, inculpatul Țurcan Constantin nu și-a făcut concluziile necesare pentru a adopta o conduită socială corectă, nu a pășit pe calea corijării, demonstrând din nou un comportament periculos.

Totodată, instanța de apel a notat că în ședința instanței de apel a fost prezentat certificatul din 13.04.2021, eliberat de Biroul de Probațiune Bălți, prin care se confirmă că Țurcan Constantin a executat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, instituită prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.03.2020 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, și a fost exclus din evidență la data de 20.10.2020.

În acest sens, s-a menționat că potrivit art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității — calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, în temeiul acestor prevederi instanța de apel a inclus în termenul pedepsei de 2 ani închisoare, termenul executat de către Țurcan Constantin din pedeapsa cu muncă neremunerată în mărime de 160 ore, ceea ce prin transformare constituie 40 zile. Perioada de 40 zile se apreciază ca fiind ispășite din contul noii pedepse stabilite prin prezenta decizie.

Cu referire la argumentele apărării, prin care se susține că inculpatul deja a executat pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității, ținând cont de prevederile legale relevate, instanța de apel a atestat că sentința prin care se stabilește pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității devine executorie din momentul rămânerii definitive. Astfel, odată ce sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.03.2020 a fost contestată în ordine de apel, calea de atac exercitată a atras efectul suspensiv a apelului, ceea ce presupune să inculpatul Țurcan Constantin nu urma să purceadă la executarea pedepsei în baza unei sentințe nedevenită definitivă. La fel, faptul executării acesteia nu poate fi considerat impediment la casarea sentinței în latura penală și aplicarea unei alte pedepse, care în opinia instanței de apel ar fi justificată de circumstanțele cauzei.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind echitabil de a include durata executării muncii neremunerate în folosul comunității de către Țurcan Constantin în termenul pedepsei noi aplicate prin decizie, cu transformarea acesteia în modul

prevăzut de art.88 alin.(3) Cod penal. Or, justițea unei asemenea concluzii rezidă în asigurarea unui mijloc compensatoriu a pedepsei executate eronat.

7. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Țurcan Constantin, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- nu s-a luat în considerare, faptul că Țurcan Constantin și-a recunoscut vinovăția, sincer s-a căit în cele săvârșite și a recunoscut acțiunea civilă;

- nu s-a luat în considerare motivele săvârșirii infracțiunii și anume că ultimul prin acțiunile sale a încercat, să curme o faptă de violență în familie. Totodată nu s-a luat în considerare rolul negativ al victimei, unde ultimul prin comportamentul său amoral, îndreptat împotriva fostei sale soții (actuala concubină a lui Țurcan Constantin) și anume sunete continui, cu înjurări și presiuni psihologice nesfârșite, ce periclita cursul normal al vieții. Anume acțiunile provocatoare ale victimei, l-au determinat pe Țurcan Constantin să săvârșeasca fapta dată;

- deși Țurcan Constantin are antecedente penale, pedeapsa primei instanțe este una balansată și echitabilă care ar contribui la reeducarea lui Țurcan Constantin, reintegrarea în societate și va preveni în viitor alte infracțiuni. Totodată, la individualizarea pedepsei s-a ținut cont doar de faptul că Țurcanu Constantin a fost anterior judecat, dar nu s-a ținut cont de faptul că nu sunt circumstanțe agravante și tot nici de motivul infracțiunii;

- lui Țurcan Constantin i s-a aplicat o pedeapsă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore, pe care ultimul a și executat-o, respectiv având în vedere că atât munca neremunerată în folosul comunității cât și închisoarea sunt pedepse principale, considerăm că în speță Țurcan Constantin este pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă.

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, indică că soluția instanței de apel referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite este în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

În acest sens, a indicat că instanța de apel, condamându-l pe Țurcan Constantin la pedeapsa sub formă de închisoare, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Țurcan Constantin o pedeapsă echitabilă.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, și indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurentului reflectate în pct. 4 a prezentei decizii, precum că a fost aplicată o pedeapsă prea aspră cu închisoare, greșit individualizată, nefiind luate în considerare toate circumstanțele ce țin de personalitatea inculpatului Țurcan Constantin, că și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise și a recunoscut acțiunea civilă, motivul acestuia de a curma o faptă de violență în familie, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, și reprezintă opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată.

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că s-au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind stabilită inculpatului Țurcan Constantin în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea în deplină măsură a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cu reducerea cu o treime a limitelor pedepsei cu închisoarea prevăzute în sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal, precum și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61

alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Țurcan Constantin, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Țurcan Constantin, care s-a căit sincer și regretă cele comise, dar nu și-a cerut iertare de la partea vătămată, motivul comiterii infracțiunii, gravitatea infracțiunii care este una mai puțin gravă, starea de recidivă a inculpatului Țurcan Constantin la momentul săvârșirii infracțiunii, acestuia fiindu-i corect stabilită o pedeapsă în baza art. 179 alin. (2) Cod penal de 2 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ce nu reflectă incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penal în prezenta cauză.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Țurcan Constantin anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Camenca din 29.04.2004, pentru săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave la 17 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis (f.d. 111, vol. I), iar la data comiterii infracțiunii în prezenta speță, antecedentul penal nu era stins și astfel rezultă că inculpatul careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, săvârșind o nouă infracțiune.

La fel, instanța de apel corect a aplicat în speță prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal, și a inclus în termenul pedepsei de 2 ani închisoare, termenul executat de către Țurcan Constantin din pedeapsa stabilită de prima instanță în mărime de 160 de ore muncă neremunerată, deși sentința încă nu era definitivă și executorie, ceea ce prin transformare a constituit 40 de zile, perioadă ce a fost considerată ca fiind executată din contul noii pedepse stabilite prin decizia instanței de apel, ce nu poate fi considerat ca inculpatul ar fi fost pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, și astfel în speță nu e incident nici temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și declarative argumentele recurentului, precum că *"nu s-a luat în considerare rolul negativ al victimei, unde ultimul prin comportamentul său amoral, îndreptat împotriva fostei sale soții, actuala concubină a lui Țurcan Constantin, și anume sunete continui, cu înjurături și presiuni psihologice ale victimei, ce pereclitau cursul normal al vieții. Anume aceste acțiuni provocatoare a victimei l-au determinat pe Țurcan Constantin să săvârșească infracțiunea în speță"*, or în acest sens la materialele cauzei nu sunt prezente careva acte sau date ce ar confirma veridicitatea acestor alegații.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și

întemeiată, or asupra acelorași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care instanța s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale ce țin de pedeapsa stabilită, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Țurcan Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Țurcan Constantin XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena